

[Gunhild Due.]

spændende nydannelse, men der står i lovforslaget, at virksomheden skal henlægges til dagtimerne; jeg mener, det er forkert at begrænse den for det første til skole-søgende børn og dernæst til dagtimerne. Jeg anser det for vigtigt, at også andre end de skolesøgende får adgang. Der er jo nok lange udsigter til, før vi får undervisningspligt indtil det 18. år. Derfor vil der i de aldersklasser være unge uden for skolen, lærlinge og andre, som kunne have glæde af interessegrupperne. Jeg mener også, det er vigtigt, at man blandes i sin fritid, at man ikke fortsætter i dagens snævre cirkler, og derfor må vi have interessegrupper om aftenen. Dertil kommer, at mange børn i små og måske overbefolkede lejligheder — og er det ikke ca. halvdelen af Københavns børn, der vokser op i toværelses lejligheder? — har svært ved at få ro til lektielæsning om aftenen på grund af de voksnes udfoldelser og eventuelle TV-kiggen og derfor straks efter skoletid om eftermiddagen må have lektielæsningen til side; deres fritid falder simpelt hen først om aftenen.

Jeg ser, at nogle ungdomsorganisationer frygter konkurrence af disse interessegrupper. Jeg synes netop, det er dejligt, at også de børn og unge, som ikke er interesseret i sport, og som måske ikke rigtig kan hævde sig på det sports-fysiske område, nu også får chancen for under gode forhold at kunne udvikle og dyrke andre interesser.

Med hensyn til fritidsgrupper for voksne vil jeg gerne se på betalingsspørgsmålet. Jeg tænker især på, at der endnu lever ikke helt få kvinder i dette land, som ikke selv har indtægt, som skal bede manden om hver øre, og som måske kan få problemer, ligesom mennesker, der lever af små indtægter, enkepension f. eks., jo nødig skulle hindres i at dyrke en interesse og især et samvær med andre; ikke mindst for enlige, som lever på et lavt økonomisk niveau, er det vigtigt at have åndehuller, hvor de på en god måde har mulighed for at være sammen med andre.

Så ser jeg, at hr. Svend Haugaard under første behandling i 1967 var inde på betydningen af, at man kunne give lige så gode lokaletilskudsmuligheder for dagundervisningen, som aftenskolerne har, af hensyn

til de kvinder, som måske lettere kunne komme hjemmefra om dagen. Det synes jeg er rigtigt, og jeg tænker også på de hjemmeværende husmødre med små børn. Hvis man kunne knytte børneparkering til enkelte kursus — jeg tror, det har været forsøgt — ville nogle af de unge husmødre, som føler sig isolerede og bundne af små børn, få en mulighed for dels at komme sammen med andre, dels at lære noget, som måske senere kan være dem til nytte, hvis de igen vil ud i erhvervs-livet.

Vi i SF anser dette for at være en meget vigtig lovgivning, og vi vil presse på, for at denne lovgivning bliver færdig i denne samling, så kommunerne får rimelig tid til at sætte sig ind i den, og så den i hvert fald kan starte i sæsonen 1969-70.

Sigsgaard: Forslaget, som det ligger her, vil jo give væsentlig større muligheder og bedre økonomiske betingelser for fritidsundervisningen end den gældende lov, og derfor er det en naturlig ting, at også venstresocialisterne må støtte forslaget. Men i en tid, hvor vi har mangel på lærerkræfter, mangel på bevillinger, må vi prøve på at anvende vore midler sådan, at de kommer de flest mulige til gavn. Derfor er jeg ganske enig med fru Gunhild Due i, at det forekommer urimeligt, at man f. eks. i en lille by har 3-4 forskellige engelskkursus; der er vel ikke så forfærdelig stor forskel på konservativt engelsk og socialdemokratisk engelsk, så det er urimeligt, og det hænder jo tit, at der måske kun er en halv snes elever på hvert hold. Der går 3-4 lærerkræfter til det; hvis man havde slået dem sammen til 1 eller 2 hold, kunne man spare lokaler, man kunne spare lærerkræfter, og man kunne få en langt bedre undervisning, idet man ville få mulighed for en vis trindeling. Det glæder mig, at fru Gunhild Due tog det op, for det giver jo håb om, at der fra udvalget, når der til sin tid kommer betænkning, i hvert fald kommer et ændringsforslag på dette punkt, hvis det ikke skulle lykkes at overbevise udvalgets flertal om, at der bør ske en ændring.

Sådan en undervisning, som jeg her har omtalt, der jo i hvert fald bør være helt politisk — og det håber jeg da også den er —